

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדָּשׁ אַחֲרֵי-בְהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ט - חלק כ"ב

קונטרס 862

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

גדולי ישראל מכל העדות בכל קהילות ישראל

עוררו על לימוד הזוהר

מהמנהיג הראשון שהנהיג את עם ישראל משה רבינו רעיא מהימנא, ואח"כ בדורות הבאים אליהו הנביא זכור לטוב, ובודאי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל מחבר ספר הזוהר. בכל הדורות החשיבו ועוררו על לימוד הזוהר: ראשונים, אחרונים, גדולי החסידות, גדולי ליטא, גדולי הספרדים ועד גדולי זמנינו. (לפניכם רשימה לפי סדר הא"ב)

[דברי כל אחד מן הרשימה והרבה יותר תוכלו למצוא בספר "אור הזוהר"]

ראשונים

רבינו אהרן הלוי זצ"ל (בעל ספר החנוך)

רבינו בחיי זצ"ל

רבי יהודה החסיד זצ"ל (בעל ספר חסידים)

רבי יוסף בן אברהם גיקטילה זצ"ל (בעל שערי אורה)

רבי משה בן נחמן זצ"ל (הרמב"ן)

רבי שלמה בן אברהם אדרת זצ"ל (הרשב"א)

אחרונים

רבי דוד בן שלמה אבן זמרא זצ"ל (הרדב"ן)

רבי אברהם בן מרדכי אוולאי זצ"ל (בעל אור החמה)

גדולי החסידות

רבי אברהם ווינברג זצ"ל (בעל יסוד העבודה מסלונים)

רבי אברהם טכארק זצ"ל

רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא זצ"ל (בעל אוהב

ישראל)

רבי אברהם יעקב פרידמן מסאדיגורא זצ"ל

רבי אברהם שמחה הורביץ מבארניב זצ"ל

רבי אהרן מקרלין זצ"ל

רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל

רבי אליעזר צבי מקאמרנא זצ"ל

רבי אלימלך מליזנסק זצ"ל (בעל נועם אלימלך)

רבי אשר מסטולין זצ"ל

רבי בנימין זאב מסלאניס זצ"ל

רבי יוסף מנעמירוב זצ"ל (בספר וכוחא רבה)

רבי גרשון העניך ליינער מראדזין זצ"ל (בעל הור

הרקיע)

רבי הלל ליכטנשטיין מקאלאמאיי זצ"ל

רבי הלל מפארטש זצ"ל

רבי זאב וואלף זצ"ל (בעל אור המאיר מויטאמיר)

רבי חיים אלעזר שפירא ממונקאטש זצ"ל (בעל

מנחת אלעזר)

רבי חיים האלברשטאם מצאנז זצ"ל (בעל דברי חיים)

רבי חיים הכהן זצ"ל

רבי חיים מטשערנאוויץ זצ"ל (באר מים חיים)

רבי חיים צבי עהרנרייך (בעל קצה המטה) זצ"ל

רבי חנוך העניך מאלכסנדר זצ"ל

רבי חנוך העניך זצ"ל (בעל הלב שמח מאלעסק)

רבי אליהו דו-ווידאש זצ"ל (בעל ראשית חכמה)

רבי אלעזר אזכרי זצ"ל (בעל החרדים)

גורי הארז"ל

רבי חיים ויטאל זצ"ל

רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל (בעל יערות דבש)

רבי יוסף קארו זצ"ל (בעל השולחן ערוך)

רבי יעקב קאפיל זצ"ל

רבי יעקב צמח זצ"ל

רבי יצחק דלטאש זצ"ל

רבי יצחק לוריא הארי ז"ל

רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ זצ"ל (בעל

הש"ח הקדוש)

רבי מאיר פאפריש זצ"ל

רבי משה קורדוביץ זצ"ל (הרמ"ק)

רבי משה זכותא זצ"ל (הרמ"ז)

רבי משה חיים לוצאטו זצ"ל (הרמח"ל)

רבי משה בן יוסף טראני זצ"ל (המב"ט)

רבי נתן שפירא זצ"ל (בעל מגלה עמקות)

רבי שבתי מראשקוב זצ"ל

הבית דין מאמסטרום

רבי מסאטאנאב זצ"ל

רבי משה חיים אפרים מסדילקוב זצ"ל (בעל דגל

מנחה אפרים)

רבי משה גרינוואלד מחוסט זצ"ל (בעל עיונות הבשם)

רבי משה טייטלבוים זצ"ל (מאיחל בעל ישמח משה)

רבי משולם פייבוש מזבאריץ זצ"ל (בעל ישר דברי אמת)

רבי נחמן מברסלב זצ"ל

רבי נחמן מטולטשין זצ"ל

רבי נתן מברסלב זצ"ל

רבי נפתח מקאריץ זצ"ל

רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב זצ"ל (בעל בני יששכר)

רבי צבי הירש איכנשטיין מזידיטשוב זצ"ל (בעל

עשרת צבי)

רבי צבי הירש האראוויץ מבאקעוויץ זצ"ל

רבי צבי הירש מנדבורנה זצ"ל (בעל צמח ה' לצבי)

רבי צבי הירש שפירא זצ"ל (בעל דרכי תשובה

ממונקאטש)

רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל

רבי קלונימוס קלמן זצ"ל (בעל המאור ושמש)

רבי שבתי בן יעקב יצחק ליפשיץ זצ"ל (בעל סגלת

ישראל)

רבי שלמה ברוך מבדופסט זצ"ל

רבי שלמה שלמיל זצ"ל

רבי שמואל העליר זצ"ל (נאב"ד צפת)

רבי שמחה בונם מפשיסחא זצ"ל

רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל (אדמו"ר חוקן בעל התניא)

רבי יהודה אריה לייב אלטר זצ"ל (בעל השפת אמת מגיד)

רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זצ"ל

רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל (בעל תולדות יעקב יוסף)

רבי ישראל זצ"ל (בעל שם טוב)

רבי ישראל המגיד מקאוניץ זצ"ל (בעל עבודת ישראל)

רבי ישראל שפירא מבלאזוב זצ"ל

רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל

רבי יעקב קטינא זצ"ל (בעל רחמי האב)

רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקורנא זצ"ל

רבי יצחק אייזיק מהומיל זצ"ל

רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל

רבי יצחק בן רבי נתן מברסלב זצ"ל

רבי יצחק מסקווירא זצ"ל

רבי ירחמיאל ישראל יצחק דנציגר זצ"ל (בעל ישמח

ישראל מאלכסנדר)

רבי ישראל מטשורטקוב זצ"ל

רבי ישראל פרידמן מרוזין זצ"ל

רבי ישראל דוב מוילעדיניץ זצ"ל (שארית ישראל)

רבי מאיר בן רבי אהרן שורץ מפדיהייץ זצ"ל

רבי מנחם מענדל מרימאנאו זצ"ל (בעל מנחם ציון)

רבי מרדכי מטשערנאביל זצ"ל

רבי מנחם נחום מטשערנאביל זצ"ל (בעל מאור עינים)

רבי מנחם מנדל מורגנשטרן מקוצק זצ"ל

רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (בעל הצמח צדק

מליבאוויטש)

רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (אדמו"ר האחרון

מליבאוויטש)

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

גדולי ליטא

רבי אליהו מוילנא הגר"א זצ"ל	שוש העבודה)	רבי יוסף בן שלמה מפוז'ן זצ"ל	שוש העבודה)
רבי אפרים זלמן מרגליות מבראד זצ"ל (בעל המטה אפרים)		רבי יעקב מליסא זצ"ל (בעל חוות הדעת)	
רבי אלכסנדר זיסקינד מהוראדנא זצ"ל (בעל סוד רבי)		רבי יצחק אייזיק חבר זצ"ל (בעל פתחי שערים)	

גדולי הספרדים

רבי אברהם אזולאי זצ"ל (בעל חסד לאברהם)	רבי חיים יוסף דוד אזולאי זצ"ל (חזיר"א)
רבי אברהם איסטרוולסה זצ"ל	רבי חיים פלאגי זצ"ל
רבי אברהם כלפון זצ"ל	רבי חיים בן עטר זצ"ל (בעל אור החיים הקדוש)
רבי אליהו בן אמוגו זצ"ל	רבי יהודה אלקלעי זצ"ל
רבי אליהו בן סולמינ מאני זצ"ל (בעל כסא אליהו)	רבי יהודה פתייה זצ"ל (בעל בית לחם יהודה)
רבי אליעזר בר יצחק פאפו זצ"ל (בעל פלא יעקב)	רבי יהודה חייט זצ"ל (בעל מנחת יהודה)
רבי אליעזר בר שם טוב פאפו זצ"ל (בעל דמשק אליהו)	רבי יוסף אריגס זצ"ל (בעל שומר אמונים הקדמון)
רבי חיים חורי זצ"ל	רבי יוסף חיים זצ"ל (בעל בן איש חי)

גדולי דורינו

רבי אברהם בן יעקב הכהן זצ"ל (בעל סגלות ותפלות)	רבי יצחק כדורי זצ"ל
רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל	רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל
רבי אהרן ראטה זצ"ל (בעל שומר אמונים)	רבי יקותיאל יהודה האלברשטאם זצ"ל (מצאנז-קלויזנבורג)
רבי בנימין ראבינאוויטש זצ"ל (חבר הבר"ץ)	רבי ישעיה אשר זעליג מרגליות זצ"ל
רבי ברוך צבי מושקוביץ זצ"ל (בעל מתוק מדבש)	רבי ישראל יעקב פישר זצ"ל
הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב	רבי ישראל משה דושינסקיא זצ"ל (האב"ד ירושלים האדמו"ר מדרשינסקין)
הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד	רבי ישראל יעקב פישר זצ"ל
רבי חיים שמואל בהגאון הצדיק זצ"ל	רבי משה אריה פריינד זצ"ל (האב"ד ירושלים)
רבי אליהו לאפיאן זצ"ל	רבי מאיר בראנדסדארפער זצ"ל (חבר הבר"ץ)
רבי יהודה אשלג זצ"ל (בעל הסולם)	רבי משה הלברשטאם זצ"ל (חבר הבר"ץ)
רבי יואל טייטלבוים מסאטמאר זצ"ל	רבי רפאל בלום מקאשו"י זצ"ל (בעל שירת ברכות שמים)
רבי יוסף חיים זוננפלד הרב"ד זצ"ל	רבי שלום מאסקאוויטש זצ"ל (בעל דעת שלום משאין)
רבי יוסף ישר זצ"ל	רבי שמואל הורוביץ זצ"ל (בעל ימי שמואל)
רבי יחזקאל שרגא משינאווא זצ"ל (בעל דברי יחזקאל)	רבי אברהם י. מונטה שליט"א
רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ האלברשטאם מסטראפקוב זצ"ל	רבי אברהם יצחק אולמן שליט"א (חבר הבר"ץ)
רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל (האב"ד פוסק הדור בעל מנחת יצחק)	הרב אליהו הלוי ינאי שליט"א
	רבי בנייהו יששכר שמואלי שליט"א (ראש ישיבת המקובלים נהר ישלום ירושלים)

ספרים

ספר אברהם במחזה	ספר דורש טוב	ספר חיים שאל	ספר מעבר יבוק
ספר אור יצחק	ספר דרך ארץ (מנחם יהודי ארם צובה)	ספר טהרות הקדש הקדמון	ספר מעין גנים
ספר אור ישירים מריא דביא	ספר דרכי ציון	ספר טעמי המנהגים	ספר מעשי אמת (למלמד החזה)
ספר אור יקר	ספר הדרת מלך	ספר יוחסין השלם	ספר מבלעין זצ"ל
ספר אור לישרים	ספר התנחומים ישירות (מתלמיד הבעל שם טוב זצ"ל)	ספר יסוד יוסף	ספר מדרף לחכמה
ספר אורה ושמה	ספר הקנה	ספרי וריאים	ספר מקדש מלך
ספר ארץ מנשת	ספר הקנה הגדול	ספר ירום משה משפט הבה"ת	ספר סדר חיים
ספר באר לרואי	ספר הפליאה	שול"ת ישכיל עבדי	ספר נופת צופים
ספר בית אשר	ספר התקונים	ספר כגן הירק	ספר טוד השם ליראיו
ספר פתח יוסף	ספר ויקהל משה	ספר לקוטים יקרים	ספר סדור פסח כחלכחו
ספר בנין שלמה	ספר זורז דפוס מטובה	ספר מאירות עינים	ספר סמא דחיי
ספר ברית מנוחה	ספר זכירה לחיים	ספר מאיר לעולם	ספר עמוד העבודה
ספר באר יום בינומי	ספר חגי מונדי ישראל	ספר מבוא לחכמת הקבלה	ספר עמק המלך
ספר רבינו יהודה	ספר חות יאיר	ספר מבשר צדק	קונטרס עץ החיים
ספר רבינו יעקב		ספר מסילות חכמה	ספר עשר קדושות

– ספרים על "גודל מעלת לימוד הזהר הקדוש" בהמשכים –

הדר ואמר, (שם ב ה) וַגַּע אֶל עֲצָמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ.
עד דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לֵיהּ, (שם ו) הַנּוּ
בְּיַדְךָ אַף אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמֹר.

בַּהֲרֵיא שְׁעֵתָא נִפְק אִיּוֹב מִדַּעֲתֵיהּ, וְאָמַר הָכִי,
(שם י א) הַטּוֹב לָךְ פִּי תַעֲשֶׂק. הַטּוֹב זֶה
הַעוֹשֶׂק שְׁתַּעֲשֶׂה לִּי. אָבִי וְאִמִּי עָשׂוּ הַגּוֹף.
וְאַתָּה הִתְחַבְּרַת עִמָּהֶם בְּשׁוֹתְפוֹת, וְנִתַּת בִּי נַפְשׁ
וְנִשְׁמָה. הַנֶּפֶשׁ שֶׁהוּא שְׁלִיךְ, אָמַרְתָּ אַף אֶת
נַפְשׁוֹ שְׁמֹר, וְהַגּוֹף שֶׁעָשׂוּ לִי אָבִי
וְאִמִּי, אָמַרְתָּ עֲשֵׂה בּוֹ כָּל מָה
שֶׁתַּרְצֶה - וְכִי הוּא טוֹב זֶה הַעֲשֶׂק
שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּי?

דְּבַר אַחַר אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל, מַהוּ דָּל.
אָדָם שְׁיִמּוֹת בְּלֹא בְּנִים. יִצְאָה נִשְׁמָתוֹ
מִמֶּנּוּ, בְּשַׁעַת פְּטִירְתּוֹ מִן הָעוֹלָם,
וְרָאָה מַה אָמַר עָלָיו הַפְּסוּק, (משלי יא כא) יָד לֵיד לֹא יִנְקָה
רַע. וְאִם נִשְׁאָר לוֹ בֶּן בְּעוֹלָם, אִם יַחֲזִיק בּוֹ,
וְיִלְמְדֵנוּ תוֹרָה, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי. וּבְיוֹם רַעְיָה
מִלְטָהוּ ה'.

וְהָא יַחֲזִי, גְּבַרְא חַד אֲזִיל לְבִי טוֹרִי קְרוֹדוֹנְיָא,
הוּא וְתָרִין עֲמִיהּ, וְחָמָא גּוּמִין בְּקִיעִין
דְּאֶשָׁא, וְתַנְנָא נְפִיק מִן גּוּמִין. וְשָׁמַע גְּבַרְא
חַד דְּאָמַר וּוִי וּוִי. אָמַר, וּדְאִי אַתְר חַד מִן
דּוּכְתֵי דְגִיְהֵנָם הָכָא.

אֲרַמּוּךְ וְחִזָּא בְּחַלְמִיָּה לְאִינֵשׁ חַד, וְהִדָּא
גְּדִישָׁא מִן קוּצִין עַל פְּתַפּוּי, וְתָרִין
מְמוּנִין מִן גִּיְהֵנָם עֲאֲלִין נוֹרָא תַּחוּת גְּדִישָׁא
דְּמִן קוּצִין, וְאִיתְרַקַּד. וְהוּא צַעֲיִק. וְהוּוּ אָמַרִין
לֵיהּ תָרִין מְלֶאכְכִין קְדִישִׁין, שְׁלִיחִין מִן הַשׁוֹפֵט
דְּלַעֲיֵלָא דְדָן לֵיהּ, אֶת שְׁבַקְתָּ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְלְמְלֶאכְכִין דִּילֵיהּ, דְּהוּוּ נְטָרִין לָךְ בְּעֵלְמָא
דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי, וְאַתְּ עַבְדַּת רַעוּוּא דְקוּצִין,
דְּאִינוּן רַשְׁעִים, דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְסַמְא"ל
וְנַחֲשׁ. הַקּוּצִין יִשְׂרְפוּ אוֹתְךָ.

(שם) וַגַּע אֶל עֲצָמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ. עַד
שֶׁאָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: (שם)
הַנּוּ בְּיַדְךָ אַף אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמֹר.
בְּאוֹתָהּ שַׁעֲה יִצְאָ אִיּוֹב מִדַּעֲתּוֹ,
וְאָמַר קָף: (שם י) הַטּוֹב לָךְ פִּי
תַעֲשֶׂק?! הַטּוֹב זֶה הַעֲשֶׂק
שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּי?! אָבִי וְאִמִּי עָשׂוּ
הַגּוֹף, וְאַתָּה הִתְחַבְּרַת עִמָּהֶם
בְּשׁוֹתְפוֹת, וְנִתַּת בִּי נַפְשׁ וְנִשְׁמָה.
הַנֶּפֶשׁ הִיא שְׁלִיךְ, אָמַרְתָּ אַף אֶת
נַפְשׁוֹ שְׁמֹר, וְהַגּוֹף שֶׁעָשׂוּ לִי אָבִי
וְאִמִּי, אָמַרְתָּ עֲשֵׂה בּוֹ כָּל מָה
שֶׁתַּרְצֶה - וְכִי הוּא טוֹב זֶה הַעֲשֶׂק
שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּי!

דְּבַר אַחַר, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי
מִשְׁכִּיל אֶל דָּל. מַה זֶה דָּל? אָדָם
שְׁיִמּוֹת בְּלֹא בְּנִים. יִצְאָה נִשְׁמָתוֹ
מִמֶּנּוּ, בְּשַׁעַת פְּטִירְתּוֹ מִן הָעוֹלָם
וְרָאָה מַה אָמַר עָלָיו הַפְּסוּק - (משלי
יא) יָד לֵיד לֹא יִנְקָה רַע. וְאִם נִשְׁאָר
לוֹ בֶּן בְּעוֹלָם, אִם יַחֲזִיק בּוֹ אָחִד
וְיִלְמְדֵנוּ תוֹרָה - יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי,
וּבְיוֹם רַעְיָה יִמְלְטָהוּ ה'.

וְכֹא רָאָה, אִם אָחִד הֵלֵךְ לְבִין
הַרִי אֲרַט, הוּא וּשְׁנַיִם עֲמוֹ, וְרָאָה
גְּמוֹת וּבְקַעֲיִם שֶׁל אֵשׁ, וְעָשָׂן
יֹצֵא מִהַגְּמוֹת, וְשָׁמַע אִישׁ אָחִד
שֶׁאָמַר וּוִי! וּוִי! - אָמַר, וּדְאִי
מְקוּם אָחִד מִמְּקוֹמוֹת הַגִּיְהֵנָם
כָּאן.

נְרַדֵּם וְרָאָה בְּחַלּוּמוֹ אִישׁ אָחִד,
וְגִדִישׁ זֶה שֶׁל קוּצִים עַל כְּתַפּוּי,
וּשְׁנַיִ מְמַנִּים מִהַגִּיְהֵנָם מְכַנְּסִים
אֵשׁ תַּחַת הַגְּדִישׁ שֶׁל הַקּוּצִים,
וְנִשְׂרָף, וְהִנֵּה צוֹעֵק. וְהִינוּ אוֹמְרִים
לוֹ שְׁנַיִ מְלֶאכְכִים קְדוֹשִׁים,
שְׁלוּחִים מִהַשׁוֹפֵט שֶׁל מַעְלָה
שְׂדֵן אוֹתוֹ: אַתָּה עוֹבֵר אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאַתָּה מְלֶאכְכִין,
שְׁהִינוּ שׁוֹמְרִים אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאַתָּה עוֹשֵׂת הַרְצוֹן
שֶׁל הַקּוּצִים, שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים,
שֶׁהֵם מַצְדוֹ שֶׁל סַמְא"ל וְנַחֲשׁ -
הַקּוּצִים יִשְׂרְפוּ אוֹתְךָ.

אָמַר לוֹ אוֹתוֹ יְהוּדֵי לְאוֹתוֹ הִרְשַׁע
שֶׁל הַגִּיְהֵנָם: מִי אַתָּה? אָמַר:
יְהוּדֵי רִשָׁע אֲנִי, וְהַמִּמְנִים שֶׁל
הַגִּיְהֵנָם לֹא מִזְכִּירִים אֶת שְׁמִי,
וְשִׁלַּשׁ פְּעָמִים דָּנִים אוֹתִי בַיּוֹם,
וּפְעָמִים בְּלַיְלָה. אָמַר לוֹ: אֵת שֵׁם
מִקּוֹמְךָ יִדְעֵת? אָמַר לוֹ: הַגְּלִיל
הָעֵלְיוֹן. - וְהַשְׂאֵרֶת בֶּן בְּעוֹלָם?
אָמַר: תִּינּוֹק הַשְׂאֵרֶתִי, וְאֲנִי הֵייתִי
קֶצֶב, וְהַהֲרָעוֹת הַרְבוֹת שֶׁעָשִׂיתִי
בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ דָנִים אוֹתִי מִפִּי,
וּמְרֹגְלֵי וּמְדִידֵי. וְהַמְּלֶאֶךְ שֶׁהוּא
מְמַנֶּה עַל הַקְּבָרוֹת אוֹמֵר לִי
בְּשִׁעָה שְׂדָנִים אוֹתִי: אוֹי לְמִי
שֶׁנֹּשְׁבַע לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה, וְנֹשְׁבַע
עַל שְׂקָר! אוֹי לְקַרְקַפְתָּ שֶׁלֹּא
הִנִּיחָה תְּפִלִּין מְעוֹלָם! וְאוֹי
לְיָדַי שֶׁשִּׁמְשׁוּ בַּהֲבֵלֵי הָעוֹלָם!
וְאוֹי לְרַגְלַי שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים
בַּהֲבֵלֵי הָעוֹלָם!

בְּשִׁעָה שֶׁהָיוּ מְלַקֵּין אוֹתִי מְרֵדוֹת,
מְרֵדוֹת, אָמַרְתִּי כָּל מָה שֶׁעָשִׂיתִי.
וּבִאֵה נִשְׁמָתִי, וְהַמְּלֶאֶךְ שֶׁהִיא
מְמַנֶּה עַל נִשְׁמָתִי, וְנִתְּנוּ כְּתָב אֶחָד
מִכָּל מָה שֶׁעָשִׂיתִי. וְנִשְׁמָתִי
עָשְׂתָה עֲדוֹת עִם הַמְּלֶאֶךְ, וְאָמְרוּ:
(דברים יז) עַל פִּי שְׁנַיִם עֲדִים אוֹ
שְׁלֹשָׁה עֲדִים יוֹמֵת הַמֵּת. וְעַל זֶה
(מִיכה ז) מִשְׁכַּבְתָּ חֵיקֶךָ שֹׁמֵר פִּתְחֵי
פִּיךָ. וּמִי הוּא? זֶה הַנְּשֹׁמָה, שֶׁהִיא
מְעִידָה עַל אָדָם בְּשִׁעַת מִיתָתוֹ.
הַתְּעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ אוֹתוֹ אִישׁ, הַלֶּךְ
לְגַלְלֵי הָעֵלְיוֹן, וְאָמַר לְאִישׁ אֶחָד:
רֵאִית תִּינּוֹק שֶׁהוּא בֶּן שֶׁל קֶצֶב,
שָׁמַת בְּזִמְנָן פְּלוֹנִי? אָמַר לוֹ:
הַתִּינּוֹק הַזֶּה שֶׁאַתָּה שׂוֹאֵל עָלָיו,
הוּא הוֹלֵךְ לְבֵית הַמְּטַבְּחִים, וְהוּא
רִשָׁע כְּמוֹ אֲבִיו. כֶּף וְכַף יִהְיֶה לוֹ,
וְלֹאֲבִיו, וְלִמְיֻנְקָת שְׁהִינְקָה אוֹתוֹ.
הַלֶּךְ לְבֵית מִדְּרַשׁ אֶחָד, שָׁמַע
תִּינּוֹק שֶׁהִיא אוֹמֵר, (משלי ב) אִם
תִּבְקָשׁנָה כִּכְסֵף וְגו'.

הַרְךָ לְבֵית הַמְּטַבְּחִים, וְרֵאֵה
תִּינּוֹק שֶׁהִיא מִשְׁחָק עִם הַנְּעָרִים

אָמַר לִיהֵ הַהוּא יוֹדָאֵי לְהַהוּא חֵיקָא דְגִיְהֵנָם,
מֵאֵן אַנְתָּ. אָמַר יוֹדָאֵי חֵיקָא אַנְא,
וּמְמוֹנֵין דְגִיְהֵנָם לֹא מְדַכְרִין לִי שְׁמִי. וְתִלַּת
זְמָנִין דִּינִין לִי בְיוֹמָא, וְתִרִין בְּלַיְלָא. אָמַר
לִיהֵ שְׂמָא דְדוֹכְתָךְ יִדְעִית. אָמַר לִיהֵ, גְּלִילָא
עֵילָאָה. אָמַר לִיהֵ וְשִׁבְקַתְּ בַר בְּעֻלְמָא.

אָמַר יְנוּקָא שְׁבַקְנָא. וְאַנְא קֶצֶבָא הַוִּינָא. וּמִן
בִּישׁוּן (דף ט ע"ב) סְגִיאִין דְעֵבִידְנָא
בְּקַדְמִיתָא, הוּוּ דִינִין לִי מִפִּי, וּמְרֹגְלֵי, וּמְדִידֵי.
וּמְלֶאֶךְ שֶׁהוּא מְמוֹנֶה עַל הַקְּבָרוֹת, אָמַר לִי
בְּשִׁעָתָא דְדִינִין לִי, אוֹי לְמִי שֶׁנֹּשְׁבַע לְקַיֵּים
אֶת הַתּוֹרָה, וְנֹשְׁבַע עַל שְׂקָר. וְוִי לְקַרְקַפְתָּא
דְּלֹא מְנַחָא תְּפִלִּין מְעוֹלָם. וְאוֹי לְיָדַיִם
שֶׁשִּׁמְשׁוּ בַּהֲבֵלֵי הָעוֹלָם. וְאוֹי לְרַגְלַיִם שֶׁהָיוּ
הוֹלְכִים בַּהֲבֵלֵי הָעוֹלָם.

בְּשִׁעָתָא שֶׁהָיוּ מְלַקֵּין אוֹתִי מְרֵדוֹת,
אָמַרְתִּי כָּל מָה שֶׁעָשִׂיתִי. וּבִאֵה
נִשְׁמָתִי, וְהַמְּלֶאֶךְ שֶׁהִיא מְמוֹנֶה עַל נִשְׁמָתִי,
וְכַתְּבוּ כְּתָב אֶחָד מִכָּל מָה שֶׁעָשִׂיתִי. וְנִשְׁמָתִי
עָשְׂתָה עֲדוֹת עִם הַמְּלֶאֶךְ, וְאָמְרוּ (דברים יז) עַל
פִּי שְׁנַיִם עֲדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲדִים יוֹמֵת הַמֵּת.
וְעַל דָּא (מִיכה ז) מִשְׁכַּבְתָּ חֵיקֶךָ שֹׁמֵר פִּתְחֵי פִיךָ.
וּמֵאֵן אִיהִי. דָּא נִשְׁמָתָא, דְהִיא מְעִידָה עַל בַּר
נִשׁ בְּשִׁעַת מִיתָתוֹ.

אוֹתְעַר מִשְׁנִיתִיהֵ הַהוּא גְּבָרָא, אֲזִיל לְגַלְלֵי
עֵילָאָה, וְאָמַר לְגְּבָרָא חַד, חֲזִיתָא
לְיְנוּקָא דְאִיהוּ בֶּן קֶצֶבָא, דְמִית בְּזִמְנָן פְּלוֹנִי.
אָמַר לִיהֵ יְנוּקָא דָּא דָּאתָ שְׂאִיל עָלִיהֵ, אִיהוּ
אֲזִיל בְּבֵי מְטַבְּחָא, וְאִיהוּ רִשָׁע כְּאֲבֹהֵי, כֶּף
וְכַף יִהֵא לִיהֵ, וְלֹאֲבֹהֵ, וְלִמְיֻנְקָתָא דְיְנִיקָא
לִיהֵ. אֲזִיל לְמִדְּרַשָׁא חַד, שָׁמַע לְיְנוּקָא דְהִהוּ
אָמַר, (משלי ב ד) אִם תִּבְקָשׁנָה כִּכְסֵף וְגו'.

אוֹר לְבֵי מְטַבְּחָא, וְחֲזָא לְיְנוּקָא דְהִהוּ מִשְׁחָק

בבית המטבחים. אמר לו: בני, לך עמי, והלך עמו, והלביש אותו, ונתן אותו לרב אחד שהיה מלמד אותו תורה, עד שגדל המינוק וקרא. ועשה אותו שיאמר הפטרה בבית הכנסת, ועשה אותו שיתפלל. עד שקרא ושנה והתחכם יותר, עד שקראו לו רבי.

אחיו האיש המת שהוא אבי הילד, שהיו דנים אותו, בא בחלום לחכם זה ואמר לו: רבי, כמו שנחמת אותי, ינחם אותך הקדוש ברוך הוא. בשעה שאמר בני הפטרה בקהל, הפקיעו אותי מן הדין. בשעה שעבר לתפלה ואמר קדיש, קרעו לי גזר הדין מכל וכל. ובשעה שהתחכמ, נתנו לי חלק בגן עדן, וזהו החלק שאומרים חלק לעולם הבא, החלק שיש לכל צדיק וצדיק בפני עצמו, והכניסו אותי עם הצדיקים לשיבה שלהם.

ובשעה שהתחכם יותר, וקראו לו רבי, עטרו אותי בכתר שהצדיקים מתעטרים בו, ונתנו לי אכילה ושתייה מאתו תענוג שנהנים מזיו השכינה. וזהו שאומרים, צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה. וכל איש שנהנה מזיו השכינה, כאלו אכל ושתה. ובשכילך, רבי, זכיתי לכל הכבוד הזה. אשרי חלקך, שבשכיל זה יש לך חלק יותר עליון בעולם הזה ובעולם הבא. ואשריו מי שיזכה שישאיר בן בעולם.

ענין י"ח אלף עולמות

רבי שמעון אומר, עד שלא באה הקדוש ברוך הוא את עולמו, היה הוא ושמנו נסתר בתוכו. עלה ברוצן לברא את העולם, כיון שעלה ברוצן, הקיף נקדה

עם הנערים בני מטבחיא, אמר ליה, ברי, זיל עמי, ואזל עמייה, ואלביש יתיה, ויהב ליה לרב חד דהנה אוליף ליה אורייתא, עד דרבא רביא וקרא. ועבד ליה, דיימר הפטרה בבית הכנסת, ועבד ליה דיתפלל. עד דקרא ושנה ואתחכם יותר, עד דקרו ליה רבי.

ההוא בר נש מית דהוא אבוהי דינוקא, דהוה דיינין ליה, אתא בחלמא לחכם דא ואמר ליה, רבי, כמה דנחמת לי, ינחם לך קודשא בריך הוא. בשעתא דאמר בני הפטרה בקהל, אפקעי לי מן דינא. בשעתא דעבר לתפלה, ואמר קדיש, קרעו לי גזר דין מכל וכל. ובשעתא דאתחכם, יתבו לי חולקא בגנתא דעדן, ודא הוא חלק, דאמרי חלק לעולם הבא, חלק שיש לכל צדיק וצדיק בפני עצמו, ועאלו לי עם הצדיקים בישיבה דילהון.

ובשעתא דאתחכם יותר, וקרו ליה רבי, אעטרו לי בכתרא, דצדיקיא מתעטרין ביה. ויתבו לי אכילה ושתייה, מההוא תענוג שנהנין מזיו השכינה. ודא הוא דאמרי, צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנין מזיו השכינה. וכל גברא דנהנה מזיו השכינה, כאלו אכל ושתה. ובשכילך רבי, זכינא לכל האי יקר. וזכאה חולקך, שבשכיל דא אית לך חולקא עילאה יתיר, בעלמא דין, ובעלמא דאתי. וזכאה איהו, מאן דזכי דישובוק ברא בעלמא.

ענין י"ח אלף עולמות:

רבי שמעון אומר, עד שלא ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, הוה הוא ושמייה סתים בגויה. סליק ברעותא למברי עלמא, כיון דסליק ברעותא, אסחר נקודה דסתים, ואסחר

תְּחֻמֵיהָ בְּהִיכָלֶיהָ. וּפְשִׁיט פְּשִׁיטוֹ לְתֵלֶת
סְטָרִין וְלֹא יִתִיר.

מִגּוֹ דְנִקּוּדָה דָּא, נָפְקוּ פְּחָדָא תֵּלֶת נְקוּדִין,
וְאִתְיַשְׁרוּ תְרִין פְּחָד גְּוּוּנָא, וְיַחַד לְתַתָּא.
וְאִיְהִי נְקוּדָה דְאַפִּיק אַלִּין תֵּלֶת, עֵאל וְאַתְטַמַר
בְּאַמְצַעִיתָא, וְעַד דְלֹא עָאל, סָלִיק וְאִיגְנִיז.
בְּשַׁעְתָּא דְנָפְקוּ אַלִּין תֵּלֶת נְקוּדִין, וְדָלִיגוּ
מִגְּוּוּהָ, נָפְקוּ מִגּוֹ סְתִימָא דְסְתִימִים, חַד
בּוּצִינָא יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ, טְמִיר וְלֹא טְמִיר,
וּמְדִיד מְשַׁחְתָּא סְתִימָא, מְנַקּוּדָא דָּא לְנְקוּדָא
דָּא. וְאִתְפְּשְׁטוּ נְקוּדִין גּוֹ חֵילָא דְבוּצִינָא,
וּמְדִיד אֶלְף עַלְמִין סְתִימִין, דְעִין לֹא רָאֶתָהּ,
מִן דָּא נְקוּדָה לְדָא נְקוּדָה. וְאִתְאַחִידוּ תְרִין
נְקוּדִין פְּחָדָא. וּבִין נְקוּדָה לְנְקוּדָה, אֶלְף
עַלְמִין. מְדִיד אֶלְף מִגּוֹ נְקוּדָה תְּנַיִנָא, עַד
נְקוּדָה דְלְתַתָּא, וְעַבְד מְשַׁחְתָּא בְּפְשִׁיטוֹ דְאֶלְף
עַלְמִין אַחֲרֵינִין. וּכְלֵהוּ עַלְמִין סְתִימִין.

וְאִרְיִין, אִינוּן תְרִין אַלְפִין שְׁנִין דְקִימָא
אוֹרִייתָא, עַד לֹא אַבְרִי עַלְמָא. פְּדִין
עֵאל אוֹרִייתָא, נְקוּדָה סְתִימָא בְּאַמְצַעִיתָא,
וְאַשְׁלִים לְהֵאֵי סְטָרָא, וְלְהֵאֵי סְטָרָא.
וְאַשְׁתַּפְּכוּ לְהֵאֵי סְטָרָא תֵּלֶת נְקוּדִין, וְלְהֵאֵי
סְטָרָא תֵּלֶת נְקוּדִין.

בֵּינָן דְאַתְעֵבִיד דָּא, אִתְפְּשְׁטוּ נְקוּדִין מְהֵאֵי
נְקוּדָה לְהֵאֵי נְקוּדָה אַחֲרָא, נְהוּרָא
דְנְהִיר, וְאַתְלַבֵּשׁ נְקוּדָה דָּא בְּנְקוּדָא דָּא. דְלִיג
מְהֵאֵי נְקוּדָא אַחֲרָא סְתִימָא, נְקוּדָא (נ"א נְהוּרָא)
אַחֲרָא, וְאַתְלַבֵּשׁ דָּא בְּדָא.

נְקוּדָה סְתִימָא דְבְרָא כְּלָא, בְּטַשׁ, וּבְגִין דְקִימָא
בְּאַמְצַעִיתָא, אַפִּיק נְקוּדָה (נְהוּרָא) אַחֲרָא,
עֵמוּדָא דְקִימָא בְּאַמְצַעִיתָא בֵּין אִינוּן נְקוּדִין
דְנָפְקוּ, דְאִינוּן לְבוּשִׁין לְהֵי סְתִימִין.

עַד הָכָא תְרִין נְקוּדִין סְתִימִין, דְאַתְפְּשְׁטוּ

הַסְתוּמָה, וְהִקִּיף תְּחוּמָהּ בְּהִיכְלוֹ,
וּפְשִׁט הַתְּפִשְׁטוֹת לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים
וְלֹא יוֹתֵר.

מִתּוֹךְ הַנְּקוּדָה הַזֶּה יֵצְאוּ כְּאַחַד
שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת, וְהִתְיַשְׁרוּ שְׁתֵּים
בְּגוּן אַחַד, וְאַחַד לְמַטָּה. וְהִיא
הַנְּקוּדָה שְׁמוּצִיָּאָה שְׁלֹשֶׁת אֵלוּ,
הִיא נְכֻסֶת וְנִטְמַנָת בְּאַמְצַע,
וְטָרַם נְכֻסָה, עוֹלָה וְנִגְנָת.

בְּשַׁעְתָּה שְׁצִיאוּ שְׁלֹשׁ הַנְּקוּדוֹת
הַלְלוּ וְדָלְגוּ מִתּוֹכָהּ, יֵצֵא מִתּוֹךְ
הַסְתֵּר הַנְּסֻתָר מֵאוּר אַחַד, יְדוּעַ
וְלֹא יְדוּעַ, טְמִין וְלֹא טְמִין, וּמְדִיד
מְדִיד נְסֻתָר מִהַנְּקוּדָה הַזֶּה לְנְקוּדָה
הַזֶּה. וְנִתְפְּשְׁטוּ אֵלוּ הַנְּקוּדוֹת מִכַּחַ
הַנֵּר הַחֲזוּק, וּמוֹדֵד אֶלְף עוֹלְמוֹת
סְתוּמִים שְׁעִין לֹא רָאֶתָהּ מְנַקּוּדָה
זוֹ לְנְקוּדָה זוֹ. וְנִתְאַחֲזוּ שְׁתֵּי הַנְּקוּדוֹת
כְּאַחַד. וּבִין נְקוּדָה לְנְקוּדָה אֶלְף
עוֹלְמוֹת. מוֹדֵד אַחַד מִתּוֹךְ הַנְּקוּדָה
הַשְּׁנִיָּה, עַד הַנְּקוּדָה שְׁלִמָּה,
וְעֵשָׂה מְדִידָה בְּפְשִׁיטוֹת שֶׁל אֶלְף
עוֹלְמוֹת אַחֲרִים. וְכָל הָעוֹלְמוֹת
נְסֻתָרִים.

וְאֵלֵינוּ הֵם אֲלֵפִים הַשְּׁנַיִם שְׁעֵמְדָה
תּוֹרָה טָרַם נְבִירָא הָעוֹלָם. וְאִז
נְכֻסָה הַתּוֹרָה, שְׁהִיא הַנְּקוּדָה
הַנְּסֻתָרָה בְּאַמְצַע, וּמְשַׁלִּימָה אֶת
הַצֵּד הַזֶּה וְאֶת הַצֵּד הַזֶּה. וְנִמְצְאוּ
לְצֵד הַזֶּה שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת, וְלְצֵד הַזֶּה
שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת.

בֵּינָן שְׁנֵי נְעֻשָׁה, הַתְּפִשְׁטוּ
הַנְּקוּדוֹת מִהַנְּקוּדָה הַזֶּה לְנְקוּדָה
אַחֲרָת, הָאוּר הַמְּאִיר, וְהִתְלַבְּשָׁה
הַנְּקוּדָה הַזֶּה בְּנְקוּדָה הַזֶּה. דְלִג
מְנַקּוּדָה אַחֲרָת הַנְּסֻתָרָת, נְקוּדָה
(אוּר) אַחֲרָת, וְהִתְלַבְּשׁוּ זֶה בְּזֶה.
הַנְּקוּדָה הַנְּסֻתָרָת שְׁבִרָאָה הַכֹּל,
הַפְתָּה, וּמְשׁוּם שְׁעוּמְדָת בְּאַמְצַע,
הוּצִיָּאָה נְקוּדָה (אוּר) אַחֲרָת, הַעֵמוּד
שְׁעוּמְדָת בְּאַמְצַע בֵּין אוֹתָן
הַנְּקוּדוֹת שְׁצִיאוּ, שְׁהֵם לְבוּשִׁים
לְנְסֻתָרִים הַלְלוּ.

עַד כָּאן שְׁתֵּי נְקוּדוֹת נְסֻתָרוֹת

שהתפשטו ונבדאו מתוך נקדה נסתרת, עשו את האמנות הזו בנקדה הנסתרת ההיא. אותה הנקדה שלמטה, שסוככת בין (שנחת על) אותם השנים, הוציאה כמו הנקדה שלמעלה שתי נקדות למטה, ומאותן הנקדות הלבוישים שאמרנו.

ואותה הנקדה, העקר של הכל, הוציאה ודלגה ממנה נקדה אחרת, שעומדת באמצע, בין שתי הנקדות הללו שלמטה. עד כאן אותן הנקדות הלבוישים לנקדות העליונות פראוי. והם שש נקדות שיוציאות מתוך שלש נקדות נסתרות, שהם שש בנקדה שהיא העקר של הכל, שמשלימה לכל צד.

ארו הנקדות, הלבוישים, שהם שש, כל אחת הוציאה שנים, והיא נכנסת באמצע, ומתלבשת בשתי הנקדות הללו, ונעשו לבוישים לנקדה הזו שיוציאו משם. ואף על גב שאמרנו שהם שש - ארבע נקדות מהם היו שהוציאו כל אחת ואחת שתי נקדות להתפסות ולהתלבש בהם, ונעשו שמונה נקדות, שהם לבוישים לארבע נקדות, הלבוישים לאותם העליונים הנסתרים. עד כאן הנקדות של הציור של העולם העליון.

בין שהצטרפו הנקדות, יצא מאור, ועשה מדידה, ומדד אלה בין נקדה לנקדה. ובין כל נקדה ונקדה נמצאו מדידה ומדה של המאור. בנקדות הללו מתפשטים שמונת אלפים עולמות. שמונה נקדות שאחוזות בהם אלו המדות, נקראים שמונת אלפים עולמות גנוזים. נמצאו המדות בהתגלות, ונקדות בהתפסות - ששה עשר אלה עולמות. ומשש הנקדות הלבוישים הללו,

ואיברו מגו נקודה סתימא, עבדו אומנות דא, בנהיא נקודה סתימא. ההוא נקודה דלתתא, דאסחר בין (נ"א דהאחד על) אינון תרין, אפיק בנקודא דלעילא, תרין נקודין לתתא. ומאינון נקודין לבושין דקא אמרן.

וההוא נקודה עיקרא דכלא, אפיק ודליג מגויה נקודה אחרא, דקיימא באמצעיתא, בין תרין נקודין אלין דלתתא.

עד הכא, אינון נקודין לבושין לנקודין עילאין בדקא חזי. ואינון שית נקודין, דנפקו מגו תלת נקודין סתימין, דאינון שית בנקודא עיקרא דכלא, דאשלים לכל סטר.

אלין נקודין לבושין, דאינון שית, כל חד אפיק תרין, ואיהו עאל באמצעיתא, ואתלבש בתרין נקודין אלין, ואתעבידו לבושין להאי נקודה דנפקו מתמן.

ואף על גב דאמרן דאינון שית, ארבע נקודין מגויהו הוו, דאפיקו כל חד וחד תרין נקודין, לאתפסא וילאתלבשא בהו, ואתעבידו תמנייא נקודין, דאינון לבושין לארבע נקודין. לבושין לאינון עילאין סתימין. עד הכא נקודין דציורא דעלמא עילאה.

בין דאצטרפו נקודין, נפק בוצינא, ועבד משחתא, ומדיד אלה בין נקודא לנקודא. ובין כל נקודא ונקודא אשתפחו, מדידו ומשחתא דבוצינא. באלין נקודין תמנייא אלה עלמין מתפשטין. תמנייא נקודין דאתאחדון בהו אלין משחתי, אקרון תמנייא אלה עלמין גניזין, אשתפחו משחתי בתגלתייא, ונקודי דאתפסיין, שיתסר אלה (דף טא ע"א) עלמין. וכן שית נקודין לבושין אלין, אשתפחו תרין דאינון באמצעיתא דנקודין, על כל חד

נמצאים שנים שהם באמצע הנקודות, על כל אחד אלה עולמות. נמצאו שמונה עשר אלה עולמות שהולך בהם הקדוש ברוך הוא בכל יום. וכל עולם ועולם גנוז ונסתר מזה. ועל כלם כתיב (קהלת ה) כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם. וכתוב (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך.

פִּרְשַׁת בְּהַר

רבי שמעון פתח, (משלי ח) להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא. מי אוהבי? זה אברהם, שנאמר בו (ישעיה מא) זרע אברהם אהבי. אמר רבי אלעזר: אבא אבא, והרי ישמעאל ובני קטורה ממנו הם באים?

באותה שעה תמה רבי שמעון. בינתיים בא אליהו. אמר לו: המנוחה הקדושה, הנר העליון, יפה אמר רבי אלעזר, שאין אהבי אלא זרעו של יעקב, שכתוב (מלאכי א) ואהב את יעקב. ונשק את רבי אלעזר על ראשו. אמר לו: (משלי כג) בני, אם חכם לבך ישמח לבי גם אני. קום בני, ויתגלה סוד הפסוק הזה. הודעו, וקם על רגליו.

אמר רבי שמעון, להנחיל אהבי י"ש, מה זה יש? זהו סוד יובל ושמטה, שלא מסר אותם הקדוש ברוך הוא לשאר העמים, אלא לעם הקדוש. ובשעה שישיראל שומרים את שנת השמטה כראוי, נשמות הצדיקים משתעשעות בגן העדן, וחזרות חדשות. ועליהם נאמר (ישעיה מ) וקני ה' יחליפו כח.

ועוד, את כל הנשמות הקדוש ברוך הוא מטביל אותן בנהר החמשים שבגן העדן שלמעלה, ונקרא נהר דינור.

אלף עלמין, אשתכחו תמניסר אלף עלמין, דאזיל בהו קודשא בריה הוא בכל יומא. וכל עלמא ועלמא גניז וסתים מן דא. ועל פלהו פתיב (קהלת ה) כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם. וכתוב (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך.

פִּרְשַׁת בְּהַר

רבי שמעון פתח (משלי ח כא) להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא. מאי אהבי, דא אברהם, דאתמר ביה (ישעיה מא ח) זרע אברהם אהבי. אמר רבי אלעזר, אבא אבא, והא ישמעאל ובני קטורה מניה קא אתיין.

בההיא שעתא תמה רבי שמעון, אדהכי אתא אליהו. אמר ליה, בוצינא קדישא שרגא עילאה, שפיר קאמר ר' אלעזר, דלית אהבי אלא זרעא דיעקב. דכתוב (מלאכי א ב) ואהב את יעקב. בדח ר' שמעון ונשקיה לר' אלעזר על רישיה, אמר ליה, (משלי כג טו) בני, אם חכם לבך ישמח לבי גם אני. קום ברי ויתגלי רזא דהאי קרא, אזדעזע, וקם על רגליו.

אמר רבי שמעון, להנחיל אהבי י"ש, מאי יש, דא רזא דיובל ושמטה, דלא מסר יתהון קודשא בריה הוא לשאר עמין, אלא לעמא קדישא. ובשעתא דישראל נטרין שתא דשמטה פדקא יאות, נשמתהון דצדיקאי משתעשעון בגנתא דעדן, ואתהדרו חדתין. ועליהו אתמר, (ישעיה מ לא) וקני ה' יחליפו כח. ותו, פלהו נשמתין קודשא בריה הוא טביל לון בנהרא דחמשין, דבגנתא דעדן דלעילא, ואתקרי נהר דינור.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וְלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֵיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

התעוררו כי בא אור

דרשות התעוררות
בענין לימוד הזוה"ק
לקרב אור הגאולה

שנאמרו על ידי רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

1

ובו דרשות 1-6

ניתן להשיג את סדרת הדיסקים
בטל: 0526077914 0548-436784
0544577956 0549-788564
09-8323442 02-6255789

שמעו
ותחי נפשכם

קול הזוהר
שיעורים בזוה"ק
0722-990044

בא לשכפל ולהפיץ להרבות תורה ויראת שמים בעולם

